

Estimats oients. Que la gràcia i la pau us siguin donades de part de Déu nostre Pare i del Senyor Jesús Crist !

Are mateix, vui dona gracies a la senyora Odeta Carbobell, per la seva ajuda. A fet la traducció d'aquest missatge. Odeta, si hastas escoltan, encara moltes gracies.

Avui, parlarem de fets divers tràgics.

És ben conegut, l'actualitat en el temps present, ha de foragitar la que la precedia, la que feia l'actualitat just abans d'ella. Com alguns ho van dir: una actualitat fa fora una altra. En el domini dels fets divers tràgics, en tenim en orri, desgraciadament, vist que produeixen inevitablement molts patiments (sofriments) i llàgrimes. Alguns drames son recurrents : catàstrofes naturals, caigudes d'avions, accidents en cadena en les carreteres i autopistes, explosions sobre terra o sota terra... que ocasionen nombroses víctimes. I llur nombre augmenta encara més degut a fets de violència cega : agressions de totes menes que van de baralles conjugals als pitjors actes de guerra.

Com ho va escriure Salomó, en el llibre de l'Eclesiastès : *no hi ha res de nou sota el sol ; el que s'ha fet, és el que es tornarà a fer.* D'ençà d'Abel, el germà de Caín, fins avui dia, homes, dones i criatures moren assassinats per pròxims o inconeguts. Violència cega, gratuïta, injustificable !

L'Evangeli ens explica fets divers tràgics que van passar-se al temps de Jesús. Ho llegeixo : Lluc capítol 13, verset primer : *"Pert aquest temps, algunes persones que es trobaven allà contaven a Jesús el que havia arribat a Galileus, la sang dels quals Pilat havia mesclat amb la de llurs sacrificis. I per resposta els va dir : Us penseu que aquests galileus eren més pecadors que tots els altres galileus, pel fet d'haver patit tal desventura ? No, us ho dic ; però si no feu penitència, tots acabareu igual. O bé aquelles divuit persones sobre les quals va caure la torre de Siloè i els matà, creieu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem ? No, us ho dic, però si no feu penitència, tots acabareu de la mateixa manera."*

Heus aquí algunes persones que fan saber (donen notícia) a Jesús aquest fet divers tràgic, a l'origen del qual trobem Pilat, Ponç Pilat, prefecte de Judea. Els prefectes de categoria com Pilat eren generalment enviats en territoris bàrbars, -és d'aquesta manera que els Romans consideraven la Judea -. No tan sols Pilat establia l'ordre, sinó que també vigilava a la recaptació dels impostos indirectes i de la capitació. Detenia també l'autoritat judicial suprem.

Segons l'informe (la comunicació) de l'historiador Flavius Josèphe, Pilat va requisar els cabals del temple per (en vista a) contruir un sistema d'aqueducte per Jerusalem. Els Jueus de Galilea eren particularment exasperats per aquest acte. Aquests Jueus eren governats per Hérode Antipàs i no per Ponç Pilat. Per obligació religiosa, enviaven diners al temple, però llurs contribucions eren ara utilitzades al profit de la Judea, i no de la Galilea. A l'ocasió de la gran festa, eren a Jerusalem i van manifestar, reclamant (demanant) la restitució dels cabals del temple. No tan sols la gent (la multitud) feia obstrucció al govern romà, però molts d'entre ells insultaven el governador mateix. Pilat va ordenar a la mutitud de dispersar-se, però aquesta s'hi va negar. Pilat havia enviat enmig de la gent, soldats romans, vestits com la gent de l'indret, amb bastons i punyals amagats sota llurs abrics. A un senyal convingut prèviament per Pilat, els soldats van atacar (assaltar) indiferentment, espectadors innocents, així com fautors de disturbis, que van ésser matats. Probablement aquells espectadors innocents eren Galileus agafats com a víctimes, la sang dels quals va ser mesclada a la de llurs sacrificis per Pilat.

Jesús va preguntar als seus interlocutors : *"és que creieu que aquests Galileus eren més grans pecadors que tots els altres Galileus, perquè van patir d'aquesta manera ?* **Car**, en l'esperit de certes persones, quan fets tràgics com aquests es produeixen, hi ha com una mena de jutjament de Déu, que colpiria culpables desconeguts. **Això no pot ser.** Jesús fa la pregunta i dona la resposta : *"No, us ho dic "*; i després afegeix : *"Però si no us penediu, tots acabareu igual".*

Quan la torre de Siloe va caure i va provocar la mort de 18 persones, hom parla de Fatalitat. Un concurs de circumstàncies molestes, imprevistes i inevitables. Per les víctimes , era ésser al mal lloc al mal moment.

Tanmateix, alguns fets divers tràgics que es consideren com imputables a la fatalitat, són, després enquesta (investigació), la conseqüència de negligències humanes. Sigui com sigui, i és el missatge que ens dona Jesús quan respon als seus interlocutors, no estem segurs de no pas ésser confrontats a esdeveniments semblants. Jesús els impulsa (incita) a preparar-se a una fi ineluctable per a tot ésser humà, la cita amb la mort. **Penediu-vos, sigueu reconciliats amb Déu.** Ho hem de reconèixer, hi ha en l'home despreocupació. Les vacances, totes menes de festivitats, estan organitzades per evacuar de la nostra ment les preocupacions de la vida corrent. Tanmateix, el compte enrere (a l'inrevés) per cadascun de nosaltres un dia o altre va seguint, però en ignorem el terme (la fi). Jesús va **recalcar** aquesta despreocupació recordant-nos el temps del diluvi. Llegeixo Mateu capítol 24 versets 37-39 : " el que va ocórrer al temps de Noè ocorrerà de la mateixa manera a l'adveniment del Fill de l'Home. Així com en els dies abans del diluvi els homes anaven menjant i bevent, prenent marit o muller fins al dia que Noè es ficà dins l'arca ; no se n'adonaren fins que caigué el diluvi i se'ls emportà tots".

Estimat, no tanquis la teva orella ara, perquè parlar d'aquestes coses, no és perillós, fins i tot si es tracta d'evocar la nostra pròpia mort.

Ara escoltem un espai musical. Després, parlarem del nostre més-enllà.

Un amic meu, el pastor Paul Calzada, en uns dels seus pensaments que proposa cada dia a Internet en la seva crònica Lueurs du Matin (Claror del Matí), ha recordat aquest text de l'Escriptura :

" Déu ha fet tota cosa bella en el seu temps ; fins i tot, va posar en el cor dels homes el pensament de l'eternitat. "Cohèlet capítol 3 verset 11. I va afegir : cada ésser humà s'ha preguntat un dia **aquest** mena de pregunta : "què passa després de la mort ? Quin és el sentit de la vida ? És que hi ha un més-enllà ? ... Per què aquestes interrogacions ?

Perquè el pensament del més-enllà, del després de la vida, és el que és inscrit en el nostre patrimoni humà. El pensament en l'eternitat se'ns ha acudit a tots un dia o altre. Podem foragitar-lo, rebutjar-lo, ofegar-lo, passar-lo sota silenci o burlar-se'n, però és aquí, en el fur intern de cada ésser humà. Vam ser programats per pensar-hi. El fet que el materialista digui que no hi ha res després de la mort, ens indica que ell mateix s'ha fet la pregunta, respecte al més-enllà. Rebutja la idea d'un més-enllà ; utilitza diversos arguments, però això ens indica que no ha pogut impedir-se pensar en l'eternitat.

La natura profundament religiosa de l'espècie humana, en qualsevol lloc o sota qualsevol forma que sigui, ens demostra que tots els homes tenen aquest pensament inscrit en llur cor. És cert que alguns no estan preocupats per aquest pensament fins al moment on participen a les exèquies d'algú o quan una malaltia greu els aterra. Guardem a la memòria les paraules del president François Mitterand, que va declarar al moment dels seus darrers vots adreçats als francesos : "Crec en les forces de l'esperit, no us abandonaré..."

El pensament en l'eternitat era present en ell, així com en cadascun de nosaltres. La nostra vida terrestre és un pas (viatge) molt curt i hem de pensar seriosament en l'eternitat. **Què en serà de la vostra eternitat ?** Si Déu ha posat en nosaltres el pensament de l'eternitat, és per tal que preparem, ja des d'aquí baix, aquesta eternitat.

Jesús va dir : "*Sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare sinó és a través meu.*" (Joan capítol 14 verset 6).

La nostra acceptació de Crist com a Salvador és l'única via de la salvació eterna. No sé si mai no heu pensat girar-vos vers Ell, però si no ho heu fet, us aconsello (convido) fer-ho, perquè l'Escriptura diu : "*El qui té el Fill, té la vida eterna*". (Joan capítol 5 versets 11 i 12).

Un consell per avui : Vist que no podeu escapar-vos d'aquest pensament de l'eternitat, en lloc de buscar a reprimir-lo, o a deixar-vos guanyar pel temor, la incertesa i la por de la mort, prepareu aquesta eternitat acceptant Jesús com el vostre Salvador.

Si ja heu fet aquest pas (camí) guardeu els vostres pensaments centrats en Jesús, i la pau de Déu, que sobrepassa (ultrapassa) tota intel·ligència, serà el vostre repartiment. (Filipencs capítol 4 verset 7).

Els fets divers tràgics fan, malauradament, l'actualitat amb una freqüència semblant a les ones del mar. Com ho vam recalcar, alguns són imputables a la fatalitat, altres a la negligència humana, fins i tot al desencadenament de violència que l'home pot generar individualment o col·lectivament.

Estimats, és que heu estat tocats per aquests drames, és que heu estat ferits físicament o moralment ? A vegades, l'amargor (l'aflicció) omple (envaeix o s'apodera de) la nostra ànima, per culpa de la injustícia de tals conseqüències. I per alguns, la temptació és gran de pensar (dir) que Déu en porta la responsabilitat. No som els seus advocats i no hem, si es pot dir així, de defensar la seva causa. Som aquí per ser testimonis del seu amor pels homes, per les seves criatures. En va donar una prova evident. En la seva carta als Romans, l'apòstol Pau escriu : *"Déu ha demostrat que ens estima, que quan encara érem pecadors, Crist va morir per nosaltres."*

Romans capítol 5 verset 8. I la bona notícia, és que no tan sols Crist va morir pels nostres pecats, però més encara, fou ressuscitat per a fer-nos justos ". Rom. 4/25.

El Senyor és al costat de cadascun de vosaltres ; us coneix, us escolta. Dieu-li el que us revolta, el que us fa mal ; dieu-li la vostra angoixa, demaneu-li auxili. Puc fer de testimoni : no mancarà (faltarà) respondre a la vostra pregària.

Tot ho fa meravellosament. Al·leluia !

El Senyor vol posar bàlsam en el vostre cor, si li doneu el vostre acord, perquè mai no imposa la seva presència i la seva ajuda. Tanmateix, ara mateix, es troba prop de vosaltres, doncs no tardeu més i pregueu amb fermesa el qui us estima.

**Ara escoltem un altre espai musical,
i després parlarem de escàndols.**

Continuem la nostra reflexió a propòsit de fets divers tràgics. Existeix una altra categoria de fets divers que qualificaré de tràgics, precisament a causa dels danys col.laterals que representen (aporten), perquè són causats per homes de fe (religiosos).

Jesús va dir als seus deixebles : Lluc capítol 17 verset primer : *"és impossible que no arribi escàndols ; ai de ! (pobres de !) a aquest pel qual arriben ! Valdria més per ell que se li posi una pedra de molí al coll i que hom el llanci al mar, si feia mal a una criatura. Feu atenció a vosaltres mateixos "*.

Inútil assenyalar (amb el dit) una o altra religió ; **mentre** hi haurà homes, hi haurà escàndols ; Jesús ho va anunciar per tal que no siguem anihilats per aquestes coses, quan es produeixen. Tanmateix no oblidem mai que no es jutja d'una causa per els que la traeixen.

Els homes ens decebran sempre ; el Senyor mai.

En la seva joventut, el meu pare va ser testimoni de fets escandalosos ; per desgràcia, encara avui dia, alimenten episòdicament la crònica i alguns mitjans de comunicació hi troben matèria per augmentar llur audiència o llurs vendes. Pel meu pare el resultat va ser la implosió de la seva fe en Déu que la seva mare, una dona molt piadosa, havia intentat trametre-li. I el meu pare, reflexionant tot dient-se : cito "Si existeix un Déu no és possible que permeti que els que es diuen els seus representants, actuïn d'aquesta manera."

Vet-aquí perquè va viure la major part de la seva vida com un ateu, tanmateix respectant les conviccions religioses de cadascú, entorn seu. En els seus darrers dies, el pensament de l'eternitat que tenia a dins seu, igual com en cadascú de nosaltres, el va conduir a demanar a la meva germana, la més jove, que era al costa seu, cito : " Què haig de dir al Senyor ? Què haig de dir-li ?" Axó perquè sabia que en la nostra família, la meva germana gran, tot primer, havíem tots fet una bonica confessió de fe, al moment del nostre bateig, quan vam tenir l'ús de la raó, conscients del nostre compromís en la fe, segons la via que ens mostra Jesús en l'Evangeli. No hi ha cap paraula a expressar, sinó la del nostre cor, amb el vocabulari propi a cadascú, amb el qual responem a la seva crida.

Perquè l'Evangelí és una paraula que sentim, en la qual creiem i que rebem. Aquesta revelació és una crida a la qual responem confessant que som pecadors i que creiem en la gràcia que Déu ens ha donat. Acceptem Jesús com el nostre Salvador i Senyor i la pau de Déu ens envaïex, com un testimoniatge interior que ens assegura que d'ara endavant li pertanyem, que som els seus fills.

Estimat, aquest dia és un dia especial per tu. L'actualitat de la qual els mitjans de comunicació es faran l'eco, pot ser plena (omplerta) de fets diversos tràgics. Però tu, amb la teva decisió d'entrar en la vida eterna que Déu posa al davant teu, assenyalaràs aquest dia com si fos el dia de la salvació, que serà, no tan sols el d'un simple fet divers feliç (sortós) per la teva vida, però també el on, com ho va dir Jesús a Saül de Tars al moment de la seva vocació : cito el text dels Fets dels Apostols capítol 26 verset 18, dia on *"l'Evangelí t'ha obert els ulls, a fi que tornis de les tenebres a la llum i del poder de Satanàs a Déu, i obtinguis la remissió dels pecats i l'herència, entre els qui han estat sanctificats per la fe en Jesús."*

Evidentment, la teva decisió no farà pas la una a les notícies de la televisió, igual com els trens que arriben a l'hora, però és bo recordar aquesta realitat anunciada per Jesús : Lluc capítol 15 verset 7 *"al cel hi haurà més alegria per un sol pecador que es converteix, que no pas per noranta nou (99) justos que no tenen necessitat de conversió...."*

Hi ha l'alegria entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix." Al.leluia !

Avui el cel empavesa per tu.

Estimat, si es presenta l'ocasió, comparteix amb nosaltres la gràcia que el Senyor t'ha concedit aquest dia.

Adéu – siau tots !